

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Trofimenco Iaroslav Nicolai, *născut la 31 iulie 1990, originar din Federația Rusă, Habarovsk și domiciliat în mun. Chișinău, str. Liviu Deleanu nr.11, ap. 72.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.06.2014 – 30.06.2015;

Instanța de apel: 10.08.2015 – 27.11.2015;

Instanța de recurs: 08.06.2016 – 14.09.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 iunie 2015, Trofimenco Iaroslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

- art. 349 alin. (1) Cod penal, la 1 an și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Trofimenco Iaroslav, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin noua hotărîre, i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite de judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 19.05.2009, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Tot, prin aceeași sentință procesul penal intentat în baza art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal în privința inculpatului Trofimenco Iaroslav, pe episodul sustragerii bunurilor de la Evtodiev Adriana, a fost încetat, din motivul împăcării cu ultima.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că inculpatul Trofimenco Iaroslav, la 19 mai 2014 aproximativ la orele 15:30, în incinta restaurantului „McDonald's”, situat pe str. Aleco Russo nr. 2, mun. Chișinău, avînd scopul sustragerii de bunuri care aparțin altei persoane, s-a apropiat de geanta care aparține cet. Sanduța Cătălina, de unde a sustras bunuri ce aparțin cet. Sanduța Ghenadie în valoare de 1 777,67 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate cet. Sanduța Ghenadie daune în proporții considerabile.

Tot el, inculpatul Trofimenco Iaroslav, la 17 ianuarie 2014, aproximativ la ora 17:40, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționînd cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, folosindu-se de faptul că nu era observat de nimeni, prin forțarea geamului de la balcon, pe ascuns a pătruns în apartamentul nr. 43 din str. Nicolae Costin 65/2, unde locuiește cet. Evtodiev Adriana, de unde a sustras un aparat de fotografiat de modelul „Nikon D7000” la prețul de 52 000 lei și un notebook la prețul de 6 800 lei, iar în total bunuri materiale în valoare de 58 800 lei, și cu cele sustrase a părăsit locul săvîrșirii infracțiunii, cauzînd astfel părții vătămate Evtodiev Adriana daune materiale în proporții mari, în sumă totală de 58 800 lei.

Tot el, inculpatul Trofimenco Iaroslav, 10 martie 2014 aproximativ ora 19:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din termopan a pătruns în apartamentul nr. 2 situat pe str. Zelinschi 30/4, mun. Chișinău, de unde tainic a sustras bunuri în valoare totală de 8 422 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii faptei, însușindu-le prin ce i-a cauzat părții vătămate Nesterova Olga un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, inculpatul Trofimenco Iaroslav, la data de 27 mai 2014, aproximativ la orele 11:00, aflîndu-se în bucătăria apartamentului nr. 67 amplasat pe str. Liviu Deleanu 11, mun. Chișinău ce aparține cet. Goncenco Nicolai și asistînd la efectuarea percheziției pe adresa

indicată supra de către colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de poliție Buiucani, mun. Chișinău în baza încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău pe cauza penală nr. 2014030894, cunoscând că colaboratorii de poliție au depistat în apartamentul menționat substanțe narcotice, având intenția amenințării cu moartea și cu vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanelor cu funcție de răspundere, cu scopul de a sista activitatea de serviciu a acestora, a luat din sertarul unui dulap un cuțit și a dorit să lovească cu el în inspectorul superior de investigații al Serviciului Poliție criminală al Secției investigații infracțiuni al IP Buiucani, mun. Chișinău, Sivirean Artur, care se afla în nemijlocita lui apropiere, însă a fost stopat și imobilizat, fiindu-i aplicate procedee de luptă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile* și art. 349 alin.(1) Cod penal, adică *amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.*

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal și art. 349 alin. (1) Cod penal.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Chetragu Dragoș în numele inculpatului Trofimenco Iaroslav.

3.1. Procurorul în cererea de apel a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatul Trofimenco Iaroslav să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

- art. 349 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a-i stabilit lui Trofimenco Iaroslav prin cumul total al pedepselor, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, a i se adăuga partea neexecutată stabilită prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, stabilindu-i

pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că prima instanță incorect a recalificat acțiunile inculpatului Trofimenko Iaroslav din art. 186 alin. (4) Cod Penal în art. 186 alin. (2) lit. c), d) din Codul penal, neglijând probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședințele de judecată, încetînd procesul penal pe acest capăt de învinuire în legătură cu împăcarea părților. În aceste condiții, incorect și pătător au fost apreciate argumentele părții vătămate referitor la costul aparatului de fotografiat și a prejudiciul cauzat, or, partea vătămată Evtodiev Adriana la momentul depunerii denunțului și a audierii în calitate de parte vătămată a fost avertizată conform art. 311, 312 Cod penal de către ofițerul de urmărire penală al SUP al IP Buiucani, mun. Chișinău. Anume plîngerea și declarațiile părții vătămate Evtodiev Adriana au stat la baza pornirii urmăririi penale conform art. 186 alin. (4) Cod penal, prin aceasta fiind respectate dispozițiile art. 113 alin. (1) Cod Penal.

Prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal și anume gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care prin comportamentul său și nerecunoașterea vinovăției a dat dovadă de lipsă de respect față de societate și normele de conviețuire general-umane, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de faptul că infracțiunea comisă de Trofimenko Iaroslav, atentează la proprietatea privată a persoanei, la viața și sănătatea colaboratorului organelor de drept, de faptul că el s-a eschivat de la înfățișarea în fața instanței de judecată în mai multe ședințe de judecată, de aceea că anterior a fost judecat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 din Codul penal.

În cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Trofimenko Iaroslav să nu execute pedeapsa maximă cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru faptele săvîrșite, în condițiile în care inculpatul Trofimenko Iaroslav nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii lui incriminate.

Prima instanță, la stabilirea pedepsei, eronat a aplicat pentru fiecare capăt de acuzare de furt cîte o pedeapsă distinctă, acestea urmînd a fi absorbite de infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) din Codul penal, în baza căreia nu putea fi aplicate prevederile art. 109 din Codul penal.

3.2. Avocatul Chetraru Dragoș în numele inculpatului Trofimenko Iaroslav a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei în partea ce ține de învinuirea înaintată inculpatului în baza art.349 alin. (1) Cod penal, și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia inculpatul să fie achitat pe acest capăt de acuzare.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Chetraru Dragoș a indicat că inculpatul vina nu o recunoaște referitor la episodul calificat în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, declarînd că nu a avut scop de amenințare a colaboratorilor de poliție, ci a avut intenția de automutilare pentru a opri actele de tortură exercitate de colaboratori în privința sa.

Potrivit art. 90 alin. (3) Cod de procedură penală colaboratorii poliției nu putea fi recunoscuți ca martori și audiați în cadrul prezentei cauzei penale și nu există careva excepții prevăzute în articolul dat, deoarece nu a existat careva delict flagrant.

De asemenea a mai indicat, că colaboratorii poliției - martorii, care efectuau perchezitiile la cet. Goncenco Nicolai cunoșteau despre antecedentele penale ale inculpatului Trofimenko Iaroslav îl urmăreau penal în cadrul altei cauze penale pe omor. Astfel, efectuînd perchezitiile, intenționat au așteptat efectuarea a cărorva acțiuni din partea inculpatului pentru a le interpreta ca amenințarea vieții sale.

Totodată, a remarcat și faptul că după cum a declarat inculpatul, ispășind anterior pedeapsa în penitenciar în cazul aplicării violenței nejustificate din partea colaboratorilor penitenciarului, recurgea la automutilare. Ceea ce potrivit declarațiilor date în instanța de judecată, și a încercat să facă și în cazul dat.

În concluzie, a menționat că în acțiunile inculpatului Trofimenko Iaroslav, calificate de acuzarea de stat și acceptate de prima instanță în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, nu sunt întrunite elemente componente de infracțiune, adică lipsește atât latura subiectivă - intenție de amenințare, cât și latura obiectivă - acțiunile concrete de amenințare prevăzute în art. 349 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, apelurile declarate au fost respinse, ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței contestate.

5. Verificînd probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine, dînd faptelor săvîrșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Trofimenko Iaroslav în săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Așadar, instanța de apel verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate a considerat că, prima instanță corect a reținut că, acuzatorul de stat în cadrul ședinței de judecată nu a prezentat probe pertinente și admisibile care ar confirma faptul că părții vătămate Evtodiev Adriana i-a fost cauzată prin acțiunile prejudiciabile ale inculpatului o daună materială în proporții mari, calificativ imputat de către acuzatorul de stat inculpatului, iar partea vătămată în cadrul cercetării judecătorești la fel nu a probat valoarea bunurilor

sustrase, la momentul săvârșirii infracțiunii un prejudiciu în proporții mari, din contra a menționat că aparatul de fotografiat i-a fost restituit, iar prețul adevărat al acestuia nu-l cunoaște, l-a declarat la urmărirea penală cu aproximație, reieșind din spusele tatălui său și din aceste considerente susține că prejudiciul i-a fost recuperat, îl iartă pe inculpatul Trofimenco Iaroslav și s-a împăcat cu el.

Instanța de apel a menționat că, în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, de asemenea, nu a fost probată valoarea bunurilor sustrate, ce constituie la momentul săvârșirii infracțiunii un prejudiciu în proporții mari, precum și, nu au fost prezentate de către acuzatorul de stat careva probe verosimile care ar confirma costul aparatului de fotografiat de model „Nikon” indicat în plîngerea părții vătămate Evtodiev Adriana, or, simpla estimare a prejudiciului cauzat de către partea vătămată nu poate constitui unicul temei suficient de a imputa inculpatului calificativul „cauzarea de daune în proporții mari”, fără existența altor probe în confirmarea mărimii prejudiciului material cauzat.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a ajuns la concluzia potrivit căreia, în acțiunile inculpatului Trofimenco Iaroslav nu se conține semnul agravant - cauzarea părții vătămate a daunelor în proporții mari, pe motiv că în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare, și justificat a aplicat prevederile art. 332 alin. (1) și 285 alin. (1) Cod de procedură penală, dispunînd încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire.

Referindu-se la capătul de învinuire înaintat în baza art. 349 alin. (1) Cod penal inculpatului Trofimenco Iaroslav, instanța de apel a menționat că argumentele apărătorului invocate în apel sunt nefondate, deoarece au fost combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele părții apărării privind aprecierea critică a depozițiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, pe motivul că ultimii sunt colaboratori de poliție și nu pot fi recunoscuți ca martori și audiați în cadrul prezentei cauze penale, or, martorii Grițic O., Bîlici A. și Cucerescu S. audiați în cadrul ședinței primei instanțe nu cad sub incidența normei art. 90 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece martorii menționați, nu au fost audiați cu privire la circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuțiilor lor procesuale, ci au depus declarații cu privire la fapta care s-a comis în prezența lor și au devenit martori oculari.

Drept urmare, instanța de apel a apreciat critic argumentele apărătorului înscrise în cererea de apel, precum că inculpatului Trofimenco Iaroslav ilegal a fost recunoscut vinovat în baza art. 349 alin. (1) Cod penal.

Privitor pedepsei penală numită inculpatului, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei acesteia, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii

săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea totală a acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul invocă faptul că instanțele de fond greșit au recalificat acțiunile inculpatului din art. 186 alin. (4) Cod penal în art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În cazul dat, consideră că instanțele de fond a dat o apreciere greșită probele anexate la materialele cauzei penale, ceea ce reprezintă o derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatului, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz.

Recurentul, indică și faptul că, instanța de apel susținând soluția prime instanțe, nu și-a expus deloc poziția în decizia adoptată, fiind doar efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

În continuare, recurentul menționează că instanțele de fond au admis derogări de la norma legală în partea ce ține de calificarea acțiunilor lui Trofimenco Iaroslav pentru sustragerile săvârșite.

Acuzarea, mai menționează că pentru circumstanțele constate la caz, inculpatul trebuia fi condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, care se prezintă o normă care cuprinde în întregime toate semnele prejudiciabile imputate lui Trofimenco Iaroslav și care a și absorbit celelalte fapte prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal.

Astfel, acuzarea indică că instanțele de fond în mod eronat au aplicat inculpatului pentru fiecare furt pedepse distincte, acestea urmînd a fi absorbite de infracțiunea unică prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiurile prevăzute la pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de

procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind, din conținutul recursului, instanța de recurs constată că recurentul invocă drept erori de drept, temeiurile prevăzute la pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând sub acest aspect textul deciziei contestate, instanța de recurs constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de casare a deciziei instanței de apel.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci când constată comiterea unei erori de drept, dar va ține cont de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Potrivit alegațiilor recurentului expuse în cererea de recurs, rezultă că recurentul critică încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, considerând că în cazul dat instanțele de judecată greșit au estimat proporțiile daunei cauzate părților vătămate, iar acțiunile inculpatului urmînd a fi corect încadrate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, așa cum au fost învinuit inculpatul prin rechizitoriu.

Totodată, instanța de recurs menționează că în partea condamnării inculpatului în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, recurentul nu contestă decizia, considerînd-o fiind legală și întemeiată, în această parte.

În atare împrejurări, instanța de recurs remarcă că instanța de apel judecînd apelurile declarate, conform art. 414 Cod de procedură penală, verificînd temeinicia hotărârii primei instanțe, a ajuns la concluzia corectă că aceasta este legală și întemeiată, menținînd-o fără modificări.

Tot aici, instanța de recurs amintește că procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, analizând și cercetând probele administrate în cauza penală, instanța de apel a susținut aprecierea probelor dată de prima instanță, drept urmare a și însușit-o, ajungând în sensul dat la concluzia că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, este dovedită pe deplin pe ambele episoade.

Instanța de recurs menționează că recurentul indică în cererea de recurs că pe episodul sustragerii bunurilor de la partea vătămată Evtodiev Adriana instanțele de fond eronat au calificat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, apreciind greșit valoarea bunului sustras, însă valoarea reală a acestuia încadrându-se în proporțiile prevăzute la art. 186 alin. (4) Cod penal.

În vederea respingerii alegațiilor recurentului indicate supra, instanța de recurs reține, ca fiind întemeiate aprecierile instanței de apel, motivând că în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, de asemenea nu a fost probată valoarea bunurilor sustrate de la partea vătămată Evtodiev Adriana, ce ar fi constituind la momentul săvârșirii infracțiunii un prejudiciu în proporții mari, precum și nu a fost prezentate de către acuzatorul de stat careva probe verosimile care ar confirma costul aparatului de fotografiat de model Nikon, indicat în plîngerea părții vătămate, or simpla estimare a prejudiciului cauzat de către partea vătămată, în cazul dat nu poate constitui unicul temei suficient de a imputa inculpatului calificativul „cauzarea de daune în proporții mari”, fără a exista alte probe ce ar confirma cu desăvârșire mărimea prejudiciului cauzat.

Astfel, instanța de recurs susține concluzia instanțelor de fond privind încadrarea acțiunilor inculpatului Trofimenco Iaroslav în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, de asemenea, consideră că prima instanță corect a decis încetarea procesului penal pe capătul de acuzare privind sustragerea bunurilor de la partea vătămată Evtodiev Andriana, din motivul împăcării părților, în cazul dat fiind aplicabile prevederile art. 109 Cod penal.

Tot aici, se indică faptul că, instanța de apel apreciind prejudiciu cauzat prin prisma prevederilor art. 126 alin. (1) Cod penal, just a ajuns la concluzia că valoarea bunurilor sustrate nu depășește limita legală indicată în norma citată, respectiv a fiind stabilite ca proporții considerabile.

Așadar, instanța de recurs menționează că argumentele recurentului invocate în recurs privitor la incorectitudinea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Trofimenco Iaroslav de către instanțele de fond în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, sunt considerate neîntemeiate, din motivele expuse supra.

În continuarea, referindu-se la alegațiile recurentului privitor la pedeapsa aplicată inculpatului, indicând în sensul dat că instanțele de judecată în mod eronat au stabilit ultimului pedepse distincte pentru fiecare infracțiune de furt, acestea fiind absorbite de infracțiunea unică prevăzută la art. 186 alin. (4) Cod penal, Colegiul penal menționează că argumentele date sunt neîntemeiate, deoarece în speța dată, reieșind din acuzarea înaintată au

fost comise mai multe infracțiuni de furt, iar instanțele de judecată corect și legal au decis stabilirea pedepselor pentru fiecare în parte, acestea fiind considerate infracțiuni separate.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă că prin Legea nr. 270 din 07.11.2013, în vigoare 10.12.2013, art. 84 alin. (1) Cod penal a fost modificat, iar noile prevederi stipulează că, în cazul în care a fost săvârșite două sau mai multe infracțiuni, prevăzute de același articol sau prevăzute de articole diferite din Partea specială a Codului Penal, instanțele de judecată urmează să stabilească pedeapsă pentru fiecare infracțiune separat, apoi prin cumul parțial sau total să stabilească o pedeapsă definitivă inculpatului pentru infracțiunile săvârșite.

În virtutea celor menționate, Colegiul penal accentuează că în speța dată, instanțele de fond corect au stabilit pedeapsa inculpatului, aceasta fiind în conformitate cu prevederile legale ce țin atât de individualizarea pedepsei (art. 75 Cod penal), cât și de atingerea scopului pedepsei penale (art. 61 Cod penal).

Concluzionând, instanța de recurs menționează că, considerentele expuse se raliază celor constatate de instanța de apel privitor la situația de fapt și de drept reținută în cauză și privitor la stabilirea vinovăției inculpatului, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, dând faptelor comise de acesta o încadrare juridică corectă.

Prin urmare, se ajunge la concluzia că hotărîrea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de recurent este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Trofimenco Iaroslav Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 octombrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru